

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. XXIII. Mos antiquus in nuptiis. Mutinus Tritinus. Mutinum, Muto.
Mutoniatus. Præsidêre. Correctus Lactantius, & locis duobus Lucillius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70877)

Quo nunc capeſſis tete hinc aduerſa via
Cum tanta pompa?

An hîc aduerſa via, quam infeliciter & diis trauſi-
ingreſſus ſis? an verius eſt, *auerſa via*. Vt ſignificat
quod explicauit pluribus Aſinaria, ſic:

— *hac quidem non venit, angiporro*

• *Illac per hortum circuit clam, ne qui ſe videret.*
Sed inclinât animus credere, fuiſſe olim:

• *Quo nunc capeſſis tete hinc aduerſa via.*

ob ea quæ antecedunt: ea verò quæ publicè
fulciendo verſui videntur excogitata. Aduerſa
eſt *ater*, & ſominis mali. Pœta vetus apud
Ceronem.

• *Soluere imperat ſecundo rumore atque aduerſa via.*

Scena, Atridæ duo.

• *In dolis ego capreſus ſum, ille mendicans penè interit.*

• *Dum ibi exquirat fata illorum, aſimiliter multi
erigit.*

Res eſt non coniectura, *fata Illorum*. Ilij pro Illi-
bus de quòrum fatis hîc agit. Sic pœta neſcio
Ilius Hector.

CAPVT XXIII.

• *Mos antiquus in nuptiis. Mutinus Tritinus. Mutinus
10. Mutoniatuſ. Preſidère. Correctuſ Lactantiuſ,
locis duobuſ Lucilliuſ.*

MIRA ſup^{er}ſtitio fuit veterum in omnium
rum primitiis diis ſuis conſecrandis. Et vide
ineptias, & ride. etiam noua nupta, prius quàm
maritum deduceretur, obſceni Dei in ſinum locatur;
tur; vt hic quoque iure ſuo pudicitiam eius præ-

Ant. M.
Varia L.
LII
28

boni frustrari ne videretur: auctor Lactantius di-
 citur Institutionum primo. Et Tutinus, in cuius
 manu pendendo nabentes president, ut eadem pudicitiam prior
 praeboasse videatur. Emendo, Mutinus, siue Mutus,
 Tutinus. Tutinus deus quod equidem sciam necdum
 curus est, & nihil huc facit siue Tutulinus siue Tu-
 tinus, quis tuendi nostri, si credimus, cura est. Mu-
 tinus autem Latio, qui Graecia Priapus, teste Diuo
 Augustino: idemque Festo Mutinus Titinus dici-
 tur. Faciebant illi sacra velata, vnde nuptae dicitur
 & in togis praetextis, vnde, quia dum porro ita
 abacerentur ad maritum acclamabantur, festo
 in dictionem abierunt verba nupta & praetextata
 pro libris & obscenis. Ab hoc Mutino & in nobis
 quo sumus mutinum dicimus, & mutones siue
 mutonarios bene valatos, & quibus poculum, istud
 virile, calaritas non attingit. Manavit exinde la-
 tium, ut iaceretur in quemuis impurum. Lucillius:

Et muton' manum perscribere posse tagacem.

Idem verbum reponendum Sulpicior duobus eius-
 dem Lucillij locis apud Nonium. primum in Se-
 rum:

In numero quorum nunc primum Trebelliu' multo

Obmurescebat, febris, senium, vomitus, pus.

Malim Trebelliu' mutum. quamquam vulgatum illud
 defendi posse non negem: ut & in Nebulo:

Nugator quidam ac nebulo su maximu' mutum.

Legebam tamen, set maximu' mutum. Recte autem in
 Lactantio est, president. Praesider enim verbum in
 talio operantium proprium: in eo more suo ex ambi-
 gulo Plautus Mostellaria:

Ego interim hanc aram occidabo. I H. quid ita? I R.
 nullam rem sapis.

Ne enim

Ne enim illi confugere huc possint, quæstioni quædam,
Hic ego tibi præsidebo: ne interbitet quæstio.

CAPVT XXIV.

Plauti Stichus emendata locis duobus, vno Trinummus, vno
Titinnius leniter.

STICHO, Scæna Mercurius Iouis:

Heram ex errore eximiam, benefacta maiorum meorum.

Exaugeam, atque illam augeam ex insperato à portu meo.

Verba postrema vitij manifesta sunt: emendo, non

erato à portu bono: vel, si mauis litterarum ductum

qui, ob portum bono. Bonum ob portum est: quod

portu est. Ob enim antiquè significat ad. Ennius

Ob Romam noctu legiones ducere cepit.

Ad autem in loco motum sæpe significat, Rudens

Neque quini lenonem ad portum prebendere.

Alterum tamen magis probant, quæ infra sequuntur

Dinacij verba:

— ita celeritè in curriclo

Properè à portu tui honoris caussa. P. A. ecquid apparet
boni?

Mox, Eadem Scæna:

Commodum radiosus sol esse superabat è mari.

Rectum opinor esse, sol sese superabat è mari. Super

bat pro tollebat ἐπεσυντῆκας ἀποχρισμῶν. Ita penetrat

se in domum idem Plautus, emigrare se aditibus

xit Titinnius. sic enim eius verbum emendo apparet

Nonium in Seniam: — quot pestes, iurgia, fœda

Sesemet hisced emigrarunt adibus.

Et plurimis locis apud Plautum sese & esse locum

inuicem mouerunt. ita quod editur Trinumo loco

prima:

Indig